

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Tdo/20/2017
Identifikačné číslo spisu: 6715010539
Dátum vydania rozhodnutia: 02.05.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Peter Paluda
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:6715010539.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Petra Paludu a sudcov JUDr. Patrika Príbelského, PhD. a JUDr. Dany Wänkeovej v trestnej veci proti obvinenému B. C. pre zločin podielníctva podľa § 231 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. na neverejnom zasadnutí konanom 2. mája 2017 v Bratislave o dovolaní obvineného B. C. proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 3. januára 2017, sp. zn. 5Tos/125/2016, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. f/ Tr. por. dovolanie obvineného B. C. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Okresný súd Zvolen uznesením zo 14. novembra 2016, sp. zn. 1Nt 24/2016, podľa § 400 ods. 1 Tr. por. v rozsudku Okresného súdu Zvolen sp. zn. 4T 52/2015 zo 17. februára 2016 v spojení s uznesením Krajského súdu Banská Bystrica, sp. zn. 5To 68/2016 zo 7. septembra 2016, zrušil výrok o vine, ktorým bol odsúdený B. C. uznaný vinným zo zločinu podielníctva podľa § 231 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., celý výrok o treste, ako aj všetky rozhodnutia na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Podľa § 398 ods. 3 Tr. por. súd odložil výkon trestu u odsúdeného B. C., a to až do právoplatnosti rozhodnutia o povolení obnovy konania.

Na základe sťažnosti prokurátora, Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej len krajský súd) na neverejnom zasadnutí konanom 3. januára 2017 uznesením, sp. zn. 5Tos/125/2016, podľa § 194 ods. 1 písm. a/ Tr. por. zrušil uznesenie Okresného súdu Zvolen a podľa § 399 ods. 2 Tr. por. návrh odsúdeného B. C. na povolenie obnovy konania zamietol.

Proti uzneseniu krajského súdu podal dňa 23. februára 2017 obvinený prostredníctvom zvoleného obhajcu dovolanie, ktoré odôvodňuje existenciou dôvodu dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. e/ Tr. por., s tým, že v konaní pred Krajským súdom v Banskej Bystrici rozhodovali sudcovia, ktorí mali byť vylúčení z vykonávania úkonov trestného konania. Prípustnosť dovolania pritom odvodzuje z ustanovenia § 368 ods. 2 písm. h/ Tr. por. Súčasne žiadal o povolenie odkladu resp. prerušenie výkonu

trestu v zmysle § 380 ods. 4 Tr. por.

K dovolaniu obvineného sa vyjadril prokurátor príslušnej prokuratúry tak, že je názoru, že tvrdenia odsúdeného neodôvodňujú vyslovenie zaujatosti sudcu a navrhol, aby dovolací súd dovolanie odsúdeného odmietol.

Obvinený prostredníctvom zvoleného obhajcu dňa 7. marca 2017 doplnil dovolanie aj o dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. c/ a písm. g/ Tr. por., namietajúc postup krajského súdu s tým, že tento nevykonal dôkazy, ktoré boli navrhované a ani sa nevysporiadal s jeho návrhom na vykonanie dôkazov a tiež že krajský súd v napadnutom uznesení poukazuje na dôkazy, ktoré konajúce súdy v pôvodnom konaní nevykonali.

Prokurátor sa k doplneným dôvodom dovolania vyjadril tak, že je názoru, že odsúdeným uvádzané dôvody dovolania nie sú dané a navrhol, aby dovolací súd dovolanie obvineného odmietol.

V ďalšom vyjadrení obvineného k vyjadreniu prokurátora, tento zotrval na svojich predchádzajúcich tvrdeniach a návrhoch.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) preskúmal dovolanie obvineného a zistil, že dovolanie síce bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), prostredníctvom splnomocneného obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.) a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 3 Tr. por.), ale súčasne zistil aj to, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo bolo podané proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné.

Podľa § 368 ods. 1 Tr. por., dovolanie možno podať proti právoplatnému rozhodnutiu súdu, ktorým bol porušený zákon alebo ak boli porušené ustanovenia o konaní, ktoré mu predchádzalo, ak je toto porušenie dôvodom dovolania podľa § 371. Podľa § 368 ods. 2 Tr. por., ak tento zákon neustanovuje inak, rozhodnutím podľa odseku 1 sa rozumie

- a) rozsudok a trestný rozkaz,
- b) uznesenie o postúpení veci okrem uznesenia o postúpení veci inému súdu,
- c) uznesenie o zastavení trestného stíhania,
- d) uznesenie o podmieňanom zastavení trestného stíhania,
- e) uznesenie o podmieňanom zastavení trestného stíhania spolupracujúceho obvineného,
- f) uznesenie o schválení zmiernosti a zastavení trestného stíhania,
- g) rozhodnutie o uložení ochranného opatrenia,
- h) rozhodnutie, ktorým bol zamietnutý riadny opravný prostriedok podaný proti rozhodnutiu podľa písmen a) až g), alebo rozhodnutie, ktorým odvolací súd na základe riadneho opravného prostriedku vo veci sám rozhodol.

V posudzovanom prípade podal obvinený dovolanie proti uzneseniu krajského súdu, ktorým tento zrušil uznesenie okresného súdu, ktorý povolil obnovu konania a súčasne sám rozhodol tak, že návrh na povolenie obnovy konania zamietol.

Z ustanovenia § 368 ods. 2 Tr. por. ani z iných ustanovení Trestného poriadku nevyplýva prípustnosť dovolania proti uzneseniu, ktorým súd rozhodol o návrhu na povolenie obnovy konania, resp. ktorým bolo rozhodnuté o sťažnosti proti takémuto uzneseniu. Je tomu tak z toho dôvodu, že predmetné rozhodnutie nie je rozhodnutím vo veci samej.

Ustanovenie § 368 ods. 2 Tr. por. bolo s účinnosťou od 1. septembra 2011 novelizované tak, že sa upravil okruh rozhodnutí, proti ktorým je prípustné dovolanie. Spoločným znakom všetkých týchto rozhodnutí je, že ide o tzv. meritórne rozhodnutia, teda rozhodnutia vo veci samej, ktorými sa trestného stíhania obvineného končí ako celok. Uvedená zmena Trestného poriadku odrážala dovtedy ustálenú rozhodovaciu prax trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (pozri uznesenie

Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 14. júna 2006, sp. zn. 3 Tdo 5/2006 uverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky číslo 2/2007 pod por. č. 19, str. 20 a nasl.), podľa ktorej by odporovalo logickým zámerom zákona (Trestného poriadku), ak by mimoriadnym opravným prostriedkom - dovolaním - bolo prípustné napadnúť aj iné rozhodnutia súdov prvej a druhej inštancie nie vo veci samej, teda tie, ktorými bolo rozhodnuté len o parciálnych otázkach, resp. o otázkach nadväzujúcich na meritórne rozhodnutie. Takými sú z pohľadu celého trestného stíhania rozhodnutia upravujúce procesný postup, pribratie do konania, uloženie pokuty a mnohé ďalšie. Tieto rozhodnutia majú vlastný režim opravných prostriedkov, pokiaľ ich zákon vôbec pripúšťa.

Dovolanie, ako mimoriadny opravný prostriedok, má teda v trestnom procese výnimočné postavenie a bolo by nelogické jeho osobitný štatút narúšať aj možnosťou napadnúť tiež parciálne rozhodnutia, ktorých zákonnosť a dôvodnosť (aplikácia) je posudzovaná napokon v celkovom kontexte pri rozhodovaní in meritum. Pripustenie možnosti určitej parciálnosti dovolania by napokon so sebou prinieslo aj nezodpovedné predlžovanie trestného stíhania, čo odporuje aj tendencii Trestného poriadku (ako vyplýva aj z rôznych lehôt) trestné veci prerokovať a rozhodnúť v primeranej lehote (§ 2 ods. 6, ods. 7 Tr. por.).

Podľa § 382 písm. f/ Tr. por., dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak bolo podané proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné.

S poukazom na vyššie uvedený výklad je zrejmé, že dovolanie obvineného smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné, preto Najvyšší súd Slovenskej republiky toto dovolanie na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. f/ Tr. por. odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.